

Nr 128.

Av herr **Fjellman m. fl.**, *angående inköp av remonter utav 1920 och 1921 års klasser.*

Under det gångna året ha landets remontuppfödare mött stora besvikelser. Antalet remonter, som nu finnas å remontdepå inom landet, uppgår till endast 555, vilket skulle möjliggöra en utdelning av ungefär hälften av vad nu gällande härordning föreskriver. Detta med anledning av att under år 1920 ett stort antal salubjudna remonter måst avvisas på grund av bristande medel. Utsikterna för innevarande år te sig för remontuppfödarna ännu mörkare, i det att det av riksdagen beviljade anslaget för remontuppköp under år 1921 icke medgiver uppköp av mer än 310 remonter eller en tredjedel av behovet. De remonter, som nu i år komma ifråga till uppköp, utgöra produkten av 1917 års betäckningssäsong. Uppfödarna räknade givetvis under sistnämnda år med normalt uppköp under år 1921, och därför har under nuvarande förhållanden situationen för dem blivit synnerligen allvarlig.

För en produktion på så lång sikt som remontuppfödningen måste så våldsamma omkastningar i avsättningen, som på detta område inträffat under de senare åren, av helt naturliga skäl innebära svåra risker. Det är också ofrånkomligt, att landets remontuppfödare inför den betydande inskränkningen av inköp, som nu synes stå för dörren, bliva ställda inför risken av betydande ekonomiska förluster. Det har redan också visat sig, att ett stort antal av våra remontuppfödare under trycket av förra årets riksdagsbeslut övergivit den varmblodiga hästaveln.

Det vore djupt beklagligt, om förhållandena skulle få utveckla sig i den riktning, att staten, som sedan årtionden tillbaka uppmuntrat och befrämjat den varmblodiga hästaveln, nu oförmodat

skulle undandraga densamma sitt stöd. Här föreligger uppenbart en av kungl. stuteriöverstyrelsen vid upprepade tillfällen påvisad fara för vårt lands varmlodiga hästavel, som redan lidit ett väsentligt avbräck, ytterligare ökat på grund av 1920 års riksdagsbeslut angående uppköp av remonter under innevarande år.

För landets försvarsväsen blir situationen ävenledes högst allvarlig, enär med säkerhet kan förutsättas, att det framdeles icke torde bli så möjligt att inom landets egna gränser uppdriva det erforderliga antalet remonter. Snara åtgärder i syfte att stärka våra dess värre fåtaliga remontuppfödarens ställning äro för närvarande för visso av nöden.

I detta sammanhang torde böra påpekas olämpligheten av att ännu, innan försvarskommissionens utredningsresultat föreligger, vidtaga sådana åtgärder, som innebär en reducering av arméns stamhäststyrka med 50—60 % av det i nu gällande härordning föreskrivna antalet.

På anförda grunder anse vi det böra ifrågasättas, huruvida icke staten bör ställa medel till förfogande för inköp under innevarande år av ett större antal remonter utöver det antal, som möjliggjorts av föregående års riksdags beslut i detta ärende. Vi få alltså hemställa,

att riksdagen — oavsett det kommande beslutet angående 1922 års uppköp av remonter — måtte besluta att av 1920 och 1921 års klasser inköpa 555 stycken 4- eller 3-åriga remonter till ett medelpris (förslagsvis) av kronor 1,700: — pr styck.

Stockholm den 20 januari 1921.

Dan. Poppius.

J. Fjellman.

Sven Persson,
Fritorp.